

NARODOWY ZWIĄZEK ROBOTNICZY.

Cześć żołnierzowi polskiemu!

Witajcie dziś bracia żołnierze w stolicy Polski, do której z takim utęsknieniem dążyliście w ciągu dwóch lat wojny w krwawym trudzie i znoju rycerskim.

Z niemniejszym utęsknieniem wyczekiwaliśmy Was my, którzyśmy dotychczas w podziemiach kuli broń, służąc tej samej idei, dążąc do wspólnego z Wami celu—Niepodległości!

Dzisiaj zaczynają się iść tęsknoty Wasze i Nasze, marzenia ojców i dziadów naszych.

Wkraczacie do stolicy kraju, którego Niepodległość została uznana przez dwa mocarstwa rozbiornicze.

Wasza to przedewszystkiem zasługa. Wyście swą śmiałą decyzją w d. 6 sierpnia 1914 r. narzucili całemu światu sprawę polską do rozwiązania. Wyście podczas wojny obecnej byli wcieleniem samodzielnego czynu polskiego. Wyście swem bohaterstwem i bezgraniczną ofiarnością, wskrzeszając najświetniejsze tradycje oręża polskiego, tradycje Samosierry i Grochowa, zmusili pół Europy do uznania zasady naszej Niepodległości, cały zaś świat do stwierdzenia, iż Polska żyje!

Dzisiaj, w chwili, gdy rozpoczyna się odbudowa Państwa Polskiego, staje ręka w rękę, ramię obok ramienia żołnierz polski i uświadomiony narodowo robotnik polski do wspólnej pracy i walki pod hasłem:

Niech żyje Rząd Polski!

Niech żyje tworzona przez ten Rząd Armja Polska!

Niech żyje Niepodległe Państwo Polskie!

Bohaterom zbrojnego czynu polskiego—cześć

Zarząd Główny N. Z. R.

1 grudnia 1916 r.